

Док се заменик премијера Александар Вучић свим силама бори против криминала и корупције, криминалци изводе своје врло прецизне операције усред Београда, преко пута Јавног сервиса, пред очима јавности. Нажалост, њихове руке остају чисте, јер послове завршавају државни органи, а спровођење надгледа тужилац лично.

Узор по много чему, Београд је и средиште коруптивног бизниса. А срце тог бизниса је у општини Стари град. Символично, тамо где је историјско градско језгро сместио се монструм који је својим пипцима обухватио целу Србију и гуши је лагано и систематски.

Наравно реч је о грађевинској мафији и њиховим високо профитабилним пословима. А најбоље грађевинске парцеле налазе се управо на општини Стари град. Рецептūra овог криминалног бизниса је врло једноставна. Најпре се одабере атрактивна локација са дотрајалим зградама из прве половине прошлог века, и пуно станара. То су радничке породице са много деце, пензионери, понеки уметник. Често власници тих приземних влажних станова одавно живе у иностранству на „привременом раду“ који не престаје. У дворишту се налази заједнички тоалет.

У време проказаног социјализма, тај је свет дограђивао тоалете, купатила и собице својим оронулим становима. И сурова комунистичка власт је то толерисала.

Петооктобарска револуција је довела на политичку сцену нову, демократску власт. Ова власт није волела социјалну беду пред својим очима. Журила је у Европу, и на том путу рушила је све пред собом. И нова револуција је наставила да гута своју децу, овог пута ону незаштићену са друштвеног дна. Они који су изашли на плато испред скупштине и пред телевизију у Таковској улици нису ни слутили да ће у наступајућем времену слободе и демократије стећи срушена купатила, и да ће поново морати у заједнички дворишни клозет.

Као што је послератна изградња протекла у револуционарном заносу, тако је и ова промакла у демократском полету који подразумева градњу. Рад сада није био добровољан, а новац је уместо из иностранства притицао са домаћег нарко тржишта. И станови се нису градили за раднике и поштenu интелигенцију, већ за непознатог купца са тржишта гладног станова. Ова тржишна глад, потпомогнута државом, омогућила је продају истог стана најмање два пута.

Смењивали су се закони који су регулисали „легализацију“ дограђених станова. Сваки је био бољи од претходног, јер је одабранима доносио све веће профите.

Једино су сметали они јадници који су се затекли на земљи. За њих су се робини специјализовани чистачи терена. Они имају „одличне везе“ у општинама или јаким предузећима. И где год затреба у државној администрацији! А где они стигу, мити звечи монета или права више не ниче. Искључује се струја, пушта вода из станова, поглају подруми, руше заједнички тоалети и већ откупљени станови. Предузетник уцењује, мити и подмазује.

Када живот постане дозирао неподношљив, цене тих и иначе „безвредних“ станова падају у бесцење. А руке откупљивача чисте као суза! Визит карте блиставе! Све је за њих урадила држава, уз малу помоћ оних несталних закона са компликованим именима.

Србија у шакама транзиционих криминалаца

Пише: Драган Митровић
четвртак, 11 октобар 2012 22:45

Тако се круг затвара, а профит расте у небеса. И вук сит и овце на броју! Транзициона револуција тече и даље, за њом остају само јауци ојађених и опљачканих [1] који се супротстављају „спровођењу правде“ и, наравно, нове вишеспратнице.

Јавни сервиси ћуте, таблоиди лају, друштвене мреже шапућу, политичари се осмехују, борци за људска права умиру, параде се најављују. Паралисана демократским сном, Србија не може да испусти ни глас. У тој потмулој тишини може се само видети немушти крик, као на Мунковој слици.

[1] <http://www.alo.rs/vesti/hronika/srusili-joj-wc-pa-je-uhapsili/1293>